

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД МІСТА СЕВАСТОПОЛЯ

УХВАЛА

18 грудня 2009 року

Справа №

За скаргою Дитячого спеціалізованого санаторію
на дії ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим
орган виконання ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим
судових рішень:
боржник: **Мале приватне підприємство "Г"**

у справі №20-7/007

за позовом: Дитячого спеціалізованого санаторію

до відповідача: **Малого приватного підприємства "Г"**

третя особа, **Фонд майна Автономної Республіки Крим**

яка не заявляє
самостійних вимог на
предмет спору на
стороні позивача:

про виселення ПМП "Г" із нежитлових приміщень загальною площею 617 кв.м, розташованих в корпусі за адресою: м. Енськ, вул. Леніна, 35.

Суддя

За участю представників:

скаржник (стягувач) (Дитячий спеціалізований санаторій) гр.-ка Т., представник, довіреність б/н від 28.08.2009, дійсна до 27.08.2010;

боржник (ПМП "Г") - не з'явився;

третя особа (Фонд майна Автономної Республіки Крим, м. Сімферополь) – не викликала;

орган виконання судових рішень (Відділ Державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим) - не з'явився.

Суть спору:

Дитячий спеціалізований санаторій звернувся до господарського суду міста Севастополя з позовними вимогами до Приватного малого підприємства "Г" про виселення із нежилых приміщень загальною площею 617 м², що розташовані в корпусі за адресою: м. Енськ, вул. Леніна, 35, з посиланням на статті 10, 17, 26, 27 Закону України "Про оренду державного та комунального майна".

Рішенням господарського суду міста Севастополя від 03.04-10.04.2006 позов задоволений повністю: Приватне мале підприємство "Г" виселено із нежитлових приміщень загальною площею 617 кв.м, що знаходяться в корпусі за адресою: м. Енськ, вул. Леніна, 35, з передачею цих приміщень Дитячому спеціалізованому санаторію; крім того, з Малого приватного підприємства "Г" на користь Дитячого

спеціалізованого санаторію - стягнуто 85,00 грн. державного мита та 118,00 грн. - витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу

Рішення набрало законної сили 09.11.2006.

09.11.2006 Господарським судом міста Севастополя видані накази на примусове виконання рішення суду, зокрема, щодо виселення Приватного малого підприємства "Г" із нежитлових приміщень загальною площею 617 кв.м, що знаходяться в корпусі за адресою: м. Енськ, вул. Леніна, 35, і передачі їх Дитячому спеціалізованому санаторію.

Рішення переглядалося за нововиявленими обставинами та ухвалою від 11.06.2007 залишено без змін.

Ухвалою господарського суду м. Севастополя від 12.02.2007, залишеною без змін постановою Севастопольського апеляційного господарського суду від 22.03.2007, Приватному малому підприємству "Г" надано відстрочку виконання рішення на строк до 15.03.2007.

26.11.2009 на адресу Господарського суду міста Севастополя надійшла скарга на дії ВДВС Ялтинського міського управління юстиції АР Крим в частині повернення виконавчого документа (наказу господарського суду міста Севастополя).

Ухвалою суду від 03.12.2009 скарга прийнята до розгляду в межах провадження у справі № 0, скаргу призначено до розгляду у судовому засіданні 14.12.2009.

У порядку статті 77 Господарського процесуального кодексу України розгляд скарги відкладався на 18.12.2009 через нез'явлення боржника та органу виконання судових рішень.

У судовому засіданні 18.12.2009 боржник явку уповноважених представників не забезпечив, про дату, час і місце судового засідання повідомлений належним чином та своєчасно, до початку судового засідання надав клопотання про відкладення розгляду скарги.

Орган виконання судових рішень явку уповноважених представників не забезпечив, про дату, час і місце судового засідання повідомлений належним чином та своєчасно, про причини неявки не повідомив; відзиву на скаргу та витребуваних судом документів не падав.

До початку судового засідання боржник надав відзив на скаргу, відповідно до якого просить суд прийняти до уваги те, що ПМП "Г" не може нести відповідальність за дії (бездіяльність) ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим, та просить розглянути скаргу Дитячого спеціалізованого санаторію за відсутністю представників ПМП "Г".

У судовому засіданні 18.12.2009 представник скаржника надав заяву про уточнення вимог за скаргою, згідно з якою просить визнати дії державного виконавця ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим в частині винесення 02.11.2009 постанови про повернення виконавчого документа (наказу Господарського суду від 09.11.2006 у справі № 0) неправомірними; постанову державного виконавця ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим від 02.11.2009 про повернення виконавчого документа (наказу Господарського суду м. Севастополя від 09.11.2006 у справі №0) скасувати; зобов'язати державного виконавця ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим продовжити виконавче провадження за наказом Господарського суду м. Севастополя від 09.11.2006 у справі № 0.

Суд, у порядку частини 4 статті 22 Господарського процесуального кодексу України, прийняв цю заяву скаржника до розгляду,

Представник скаржника у судовому засіданні 18.12.2009 виклав суду вимоги за скаргою, наполягає на її задоволенні, з урахуванням наданих уточнень.

Розглянувши матеріали справи, дослідивши надані докази, заслухавши пояснення представника скаржника, суд вважає скаргу такою, що підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Відповідно до статті 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України.

З даною конституційною нормою узгоджується стаття 11 Закону України "Про судоустрій України" від 07.02.2002 №3018-111 (з наступними змінами і доповненнями), згідно з якою судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання.

Закон України "Про виконавче провадження" (стаття 2) покладає примусове виконання судових рішень в Україні на Державну виконавчу службу, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України, та на інші органи, установи, організації і посадових осіб, які здійснюють виконавчі дії у випадках, передбачених законом.

Згідно з частиною другою статті 4 Закону України "Про державну виконавчу службу" від 24.03.1998 №202/98-ВР (з наступними змінами і доповненнями) державний виконавець здійснює примусове виконання рішень у порядку, передбаченому законом.

Дії чи бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби можуть бути оскаржені до вищестоящої посадової особи або до суду у порядку, встановленому чинним законодавством України (ст. 85 Закону України "Про виконавче провадження").

Статтю 121² Господарського процесуального кодексу України до повноважень господарських судів віднесено розгляд скарг на дії чи бездіяльність органів Державної виконавчої служби щодо виконання рішень, ухвал та постанов господарських судів.

Відповідно до статті 1 Закону України "Про виконавче провадження" виконавче провадження - це сукупність дій органів і посадових осіб, зазначених у цьому Законі, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та у межах повноважень, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Як вбачається з матеріалів справи, виконавчий документ - наказ Господарського суду міста Севастополя від 09.11.2006 у справі №0, щодо виселення Приватного малого підприємства "Г" із нежитлових приміщень загальною площею 617 кв.м, що знаходяться в корпусі за адресою: м. Енськ, вул. Леніна, 35, і передачі їх Дитячому спеціалізованому санаторію був пред'явлений на виконання до Відділу Державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції АР Крим.

На підставі цього наказу постановою старшого державного виконавця від 20.02.2009 відкрито виконавче провадження .

Постановою старшого державного виконавця ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим від 03.04.2009 наказ повернутий стягувачеві без виконання.

06.05.2009 знову відкрито виконавче провадження з примусового виконання рішення суду від 10.04.2006, що набрало законної сили 09.11.2006 у справі № 0.

Того ж дня, тобто 06.05.2009, старшим державним виконавцем винесено постанову про виселення ПМП "Г" із нежитлових приміщень корпусу Дитячого спеціалізованого санаторію.

12.05.2009 старшим державним виконавцем ВДВС Енського міського управління юстиції АР Крим складений акт про відсутність боржника ПМП "Г" за адресою: м. Севастополь, вул. Д., 9, кв. 1. Акт підписаний понятими, підпис старшого державного виконавця відсутній.

02.11.2009 державним виконавцем ВДВС Ялтинського міського управління юстиції АР Крим була винесена постанова про повернення виконавчого документа (наказу № 0 від 09.11.2006) до органу, який його видав, без виконання, у зв'язку з неможливістю з'ясувати місце знаходження боржника ПМП "Г".

Не погодившись із даною постановою, стягувач - Дитячий спеціалізований санаторій звернувся до суду із відповідною скаргою; вважає, що державним

виконавцем не були вжиті всі можливі заходи, спрямовані на виконання рішення суду, яке набрало законної сили. Крім того, за твердженням скаржника, державним виконавцем порушені встановлені статтею 79 Закону України "Про виконавче провадження" строки виконання рішення суду про виселення боржника.

В обґрунтування винесеної постанови про повернення виконавчого документа державний виконавець послався на пункт 5 частини першої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження".

З цього приводу суд зазначає наступне.

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження" виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, за яким стягнення не провадилося або було проведено частково, повертається стягувачеві, якщо в результаті вжитих державним виконавцем заходів неможливо з'ясувати місцезнаходження боржника - юридичної особи, місце проживання, перебування боржника - фізичної особи (за винятком виконавчих документів, зазначених у частині першій статті 42 цього Закону), а також виконавчих документів, за якими мають бути стягнені грошові кошти чи інше майно, та інших виконавчих документів, які можуть бути виконані без безпосередньої участі боржника.

Отже, повернення виконавчого документа можливо за певних умов, зокрема: 1. Якщо в результаті вжитих державним виконавцем заходів неможливо з'ясувати місцезнаходження боржника - юридичної особи. 2. Якщо такий виконавчий документ не може бути виконаний без безпосередньої участі боржника.

Визначення поняття "місцезнаходження юридичної особи" дається в статті 93 Цивільного кодексу України,

Так, місцезнаходженням юридичної особи є адреса органу або особи, які відповідно до установчих документів юридичної особи чи закону виступають від її імені.

Згідно зі статтею 89 Цивільного кодексу України юридична особа підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом. Дані державної реєстрації включаються до єдиного державного реєстру, відкритого для загального ознайомлення. До єдиного державного реєстру вносяться відомості про організаційно-правову форму юридичної особи, її найменування, місцезнаходження, органи управління, філії та представництва, мету установи, а також інші відомості, встановлені законом.

Відносини, які виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, а також фізичних осіб – підприємців, регулюються Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" від 15.05.2003 №755-ІУ (з наступними змінами і доповненнями).

Відповідно до статей 16 і 17 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців – з метою забезпечення органів державної влади, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців з Єдиного державного реєстру створюється Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

До Єдиного державного реєстру включаються відомості про юридичну особу або фізичну особу - підприємця, зокрема такі як "місцезнаходження юридичної особи".

Якщо відомості, які підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, були внесені до нього, то такі відомості вважаються достовірними і можуть бути використані в спорі з третьою особою, доки до них не внесено відповідних змін (частина 1 статті 18 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців").

Так само запис про відсутність юридичної особи за її місцезнаходженням підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру в порядку, встановленому статтею 19 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних

осіб - підприємців".

Державною виконавчою службою не надано суду довідки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців щодо відсутності ПМП "Г" за її місцем знаходження.

Матеріалами справи, а саме повідомленням про вручення поштового відправлення - копії ухвали суду від 03.12.2009 - підтверджується місце знаходження ПМП "Г" за адресою: 99028, м. Севастополь, вул. Д., 19, кв. 1.

Така ж адреса вказана у відзиві на скаргу, підписаному директором ПМП "Г" 18.12.2009.

За викладених обставин, твердження державного виконавця про неможливість з'ясувати місцезнаходження боржника не відповідає фактичним обставинам справи.

Також суд вважає за необхідне звернути увагу на таке.

Порядок виселення боржника визначений статтею 79 Закону України "Про виконавче провадження".

Згідно зі статтею 79 Закону України "Про виконавче провадження" виконання рішення про виселення боржника провадиться лише у разі, якщо боржником воно не виконано в установлений державним виконавцем строк, визначений відповідно до статті 24 цього Закону. Примусове виконання рішення про виселення боржника здійснюється державним виконавцем не пізніше 60 робочих днів з моменту невиконання боржником рішення про його виселення в установлений державним виконавцем строк, визначений відповідно до статті 24 цього Закону. У разі невиконання обов'язку по примусовому виселенню боржника в терміни, визначені цією статтею, державний виконавець несе дисциплінарну відповідальність, встановлену законом.

Виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від особи (осіб), яка виселяється, її майна, домашніх тварин та у забороні даній особі користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають лише особи, які визначені у виконавчому документі.

Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника про день і час примусовою виселення. Відсутність боржника, повідомленого про день і час виселення, не є перешкодою для виконання рішення.

Як вбачається з матеріалів справи, державний виконавець повідомив боржника про необхідність добровільного виконання рішення суду про його виселення в строк до 24.05.2009 і призначив примусове виселення на 25.05.2009.

Виселення здійснюється у присутності понятих за сприянням органів внутрішніх справ з обов'язковим описом майна державним виконавцем. Один примірник акта опису майна вручається під розписку боржникові. Державний виконавець у необхідних випадках забезпечує в установленому порядку зберігання майна боржника, але не більше як три роки, з покладенням понесених витрат на боржника. Після завершення трирічного строку невитребуване майно реалізується в порядку, передбаченому для реалізації безхазяйного майна.

Якщо виконання рішення здійснюється за відсутності осіб, які підлягають виселенню, державний виконавець зобов'язаний провести опис майна та зазначити його вартість. Описане майно передається на відповідальне зберігання особі, яка державним виконавцем призначена охоронцем майна.

Таким чином, навіть відсутність боржника не є перешкодою для примусового виконання судового рішення про його виселення. З огляду на приписи чинного законодавства (частина перша статті 79 Закону України "Про виконавче провадження") державний виконавець був зобов'язаний виконати рішення господарського суду м. Севастополя від 09.11.2006 у справі № 0 не пізніше 19.08.2009.

Натомість в порушення наведених приписів державний виконавець не здійснив виконавчих дій, спрямованих на фактичне повне і своєчасне виконання судового рішення. Зазначене дозволяє суду дійти висновку про правомірність доводів скажника

(стягувача), у зв'язку з чим постановою державного виконавця Відділу державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим від 02.11.2009 про повернення виконавчого документа є недійсною та підлягає скасуванню.

Беручи до уваги вишевикладене та керуючись статтями 86, 121² Господарського хесуального кодексу України, суд -

УХВАЛИВ:

1. Скаргу Дитячого спеціалізованого санаторію ім. Б. задовольнити повністю.

2. Визнати неправомірними дії державного виконавця Відділу державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим щодо винесення постанови від 02.11.2009 про повернення виконавчого документа (наказу Господарського суду міста Севастополя від 09.11.2006 у справі №0) без виконання.

3. Визнати недійсною та скасувати постанову державного виконавця Відділу державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим від 02.11.2009 про повернення виконавчого документа (наказу Господарського суду міста Севастополя від 09.11.2006 у справі №0) без виконання.

4. Зобов'язати державного виконавця Відділу державної виконавчої служби Енського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим продовжити виконавче провадження за наказом Господарського суду міста Севастополя від 09.11.2006 у справі № 0.

Суддя
Секретар

Підпис